

ע"פ 3377/14 - חיים ארבל נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פלייליים

ע"פ 3377/14

לפני: כבוד הנשיא א' גרוניס

המערער: חיים ארבל

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על החלטת בית משפט השלום בתל-אביב-יפו
מיום 7.5.2014 בת"פ 15525-07-11, שניתנה על ידי
כבוד השופטת ל' מרגולין-יחידי

בשם המערער: בעצמו

פסק-דין

1. לפניי ערעור על החלטת בית משפט השלום בתל אביב-יפו (כבוד השופטת ל' מרגולין-יחידי) מיום 7.5.2014, שלא לפסול עצמו מלדון בת"פ 15525-07-11.

2. נגד המערער מתנהל הליך פלילי בבית משפט השלום בתל-אביב-יפו. במהלך דיון שהתקיים ביום 7.5.2014 ביקש המערער כי בית המשפט יפסול עצמו מלשבת בדיון. בבקשת הפסלות השיג המערער על שורה ארוכה של החלטות דיוניות שקיבל בית המשפט. בין היתר, טען המערער כי בית המשפט ניהל את ההליך בהיעדרו, וכי סירב לאפשר לו ייצוג, תוך התעלמות מהחלטת בית המשפט המחוזי בערר שהגיש. עוד השיג המערער על כך שבית המשפט

עמוד 1

העניק אפשרות טיעון לסניגורו הקודם, אשר ביקש לטענתו לערער את הגנתו ולפגוע בו, וזאת ללא מתן זכות תגובה למערער. לטענת המערער, יש פסול גם בכך שבית המשפט סירב להפנות את בעלי הדין לגישור. בצד טענות אלה, הלין המערער על מגעים שניהל בית המשפט, לפי הנטען, עם טוען המעצרים צדוק דולב, אחד העדים בתיק. לטענת המערער, בית המשפט אירח את טוען המעצרים בלשכתו פעמים רבות וקיבל מידי זיכרון דברים בעניינו של המערער, ולפיכך ייתכן שהיו ביניהם חילופי דברים בנוגע לתיק. לשיטת המערער, התמונה העולה ממכלול התנהלות בית המשפט היא כי בית המשפט גמר אומר בליבו להרשיעו. בתגובה לבקשת הפסלות, טענה המשיבה כי בית המשפט נהג "באורך רוח מופתי" כלפי הנאשם, ונענה לבקשות הדחייה השונות מצדו. זאת, למרות שכתב האיטום הוגש עוד בחודש יולי 2011, על עבירות שבוצעו לכאורה בשנת 2008.

3. בהחלטתו מיום 7.5.2014 דחה בית המשפט (כבוד השופטת ל' מרגולין-יחידי) את בקשת הפסלות. בית המשפט הדגיש כי טרם גיבש דעתו בתיק, בשים לב לכך שנשמעה בשלב זה רק פרשת התביעה. בית המשפט דחה את טענותיו הדיוניות של המערער לגופן. אשר לטענות בדבר טוען המעצרים דולב, ציין בית המשפט כי אין ממש בטענה כי היה לו קשר אישי עם דולב, אף שיתכן שדולב טען בפניו בעבר במסגרת תורנות מעצרים. בית המשפט הזכיר כי בית המשפט העליון מצא, בהכרעתו בבקשה קודמת שהגיש המערער להעברת מקום דיון, כי העובדה שטוען המעצרים מרבה להופיע בבית המשפט, לעתים במעמד צד אחד, אינה עילה להעברת הדיון. לסיום, ציין בית המשפט כי מורת הרוח שהפגין כלפי המערער נבעה מהתנהלותו הדיונית, ולא מעמדתו של בית המשפט ביחס לתיק לגופו של עניין. נוכח הודעתו של המערער כי בכוונתו להגיש ערעור פסלות לבית המשפט העליון, הורה בית המשפט כי הדיון בתיק יופסק עד להכרעה בערעור.

4. בערעור חוזר ככלל המערער על הטענות שהעלה בבקשת הפסלות. המערער סבור כי בית המשפט נהג בו בזלזול ואף סולד ממנו, ולכן קיים חשש ממשי למשוא פנים המצדיק את פסילתו. לצד זאת, מעלה המערער טענות חדשות. כך, למשל, המערער מלין על סירובו של בית המשפט לאפשר לו לנהל הליך משמעותי בבית הדין המשמעותי, בהתאם להסדר דיוני שגובש לטענתו בינו לבין המשיבה. עוד טוען המערער כי בית המשפט נחשף לראיות שונות בעניינו בעת הדיון בהסדר שהושג בהליך המשמעותי, וכי לאור זאת היה עליו להעביר את הדיון לשופט אחר. אציין כבר עתה, כי טענות אלה לא בא זכרון בבקשת הפסלות. לכן לא ראיתי להידרש אליהן במסגרת הערעור, מה גם שהמערער לא הניח כל תשתית עובדתית לתמיכה בהן.

5. דין הערעור להידחות. בפתח הדברים, לא למותר להזכיר כי המבקש הגיש לאחרונה בקשה להעברת מקום הדיון בהליך, שהתבססה על טענות דומות לחלק מהטענות שהעלה בערעור שלפניי. הבקשה נדחתה, ואף הושטו על המערער הוצאות לאוצר המדינה בגין בזבז זמן שיפוטי (בש"פ 886/14 ארבל נ' מדינת ישראל (12.3.2014)). לגופו של עניין, המערער אינו מבסס כל חשש אובייקטיבי למשוא פנים המצדיק את פסילת בית המשפט, כנדרש לפי סעיף 77א לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984. רובן של טענות המערער מופנות נגד החלטות דיוניות של בית המשפט. כידוע, מקומן של טענות מסוג זה בערעור לפי סדרי הדין הרגילים ולא בערעור פסלות שופט (ראו, למשל, ע"פ 2406/14 מורגנשטרן נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (3.4.2014)). הטענות באשר לטוען המעצרים דולב כבר נדחו בהחלטתי בבקשה להעברת מקום דיון (בש"פ 886/14 הנ"ל, בפסקאות 1 ו-5). איני רואה מקום לפקפק בדברי בית המשפט כי אין לו כל קשר אישי עם טוען המעצרים. אף אם טוען המעצרים הופיע בפני בית המשפט בעבר במסגרת תורנות מעצרים במעמד צד אחד, אין בעובדה זו, כשלעצמה, כדי להביא לפסילתו של בית המשפט מלשבת בדיון. המערער לא הניח כל תשתית עובדתית לביסוס הטענה כי אכן התקיימו חילופי דברים בין טוען המעצרים לבין בית

המשפט בנוגע לתיק במעמד צד אחד.

6. הערעור נדחה איפוא, בלא שהמשיבה נדרשה להשיב.

ניתן היום, י"ד באייר התשע"ד (14.5.2014).

ה נ ש י א
